

NEMESNÁDUDVARI NÉMET ÖNKORMÁNYZAT ÉS NEMESNÁDUDVAR KÖZSÉG
ÖNKORMÁNYZAT KÉPVISELŐ-TESTÜLETE

J E G Y Z Ó K Ö N Y V

Készült: 2016. november 15-én 16.00 órakor a Nemesnádudvari Német Önkormányzat és Nemesnádudvar Község Önkormányzat Képviselő-testületeinek rendkívüli, együttes üléséről.

Az ülés helye: Nemesnádudvar Községháza tanácskozóterme

Jelen vannak:

Nemesnádudvari Német Önkormányzat részéről:

Heltainé Panyik Erzsébet, elnök, Krausz Éva, Délity József Ádámné, Endler Lőrinc képviselők (4 fő)

Nemesnádudvar Képviselő-testülete részéről:

Dr. Kovács István polgármester, Délity József Ádámné, Dr. Halmágyi Szilárd, Knollné Bakonyi Andrea, Jánosi István, Melcher Józsefné képviselők (6 fő)

Meghívottak közül jelen van: Kucsoráné dr. Drégelyi Zita jegyző

Hermanutz Dániel pü. főea.

Vígné Fogl Mária Értéktár Bizottság tagja

Hermanutz Tamásné, Értéktár Bizottság tagja

Schauer József, Értéktár Bizottság tagja

Szilberhorn Erzsébet építész-tervező

Balogh Sándor, műszaki-hatósági ügyintéző (7 fő)

Igazoltan távol maradt: Tarnai Vince képviselő (1 fő)

Dr. Kovács István, polgármester köszönti a Képviselő-testületek tagjait, valamint a meghívott vendéget, majd Heltainé Panyik Erzsébet elnök asszony megállapítja az ülés határozatképesességét, mivel a 4 fős testületből 4 fő jelen van.

Ezt követően az ülést megnyitja, majd javaslatot tesz a meghívóban szereplő napirendi pontok elfogadására az alábbiak szerint:

Napirendi javaslat:

1./ Széchenyi utcai, műemlék jellegű lakóházak védelme

2./ Egyebek

Heltainé Panyik Erzsébet elnök, valamint Dr. Kovács István polgármester javaslatot tesz a Német Önkormányzat részéről Endler Lőrinc képviselő, Nemesnádudvar Község Önkormányzat részéről Jánosi István és Melcher Józsefné képviselők, személyére a jegyzőkönyv hitelesítésére, valamint felkéri Bischofné Hauer Szilviát a jegyzőkönyv vezetésére.

A Képviselő-testületek a napirendi pontokkal egyetértettek, a jegyzőkönyv hitelesítők és a jegyzőkönyv-vezető személyét elfogadták.

1.) Napirendi pont

Széchenyi utcai, műemlék jellegű lakóházak védelme

Dr. Kovács István, polgármester: A közös testületi ülés összehívására azért került sor, hogy együtt gondolkodjunk azon, hogy mit lehetne tenni a Széchenyi utcai házak védelmében. Át is adnám a szót Heltainé Panyik Erzsébetnek, aki a Német Önkormányzat, valamint a Települési Értéktár Bizottság elnöke.

Heltainé Panyik Erzsébet, elnök: Nagy tisztelettel köszöntök mindenkit. Nagyon köszönöm építész asszonynak, hogy megtisztelt bennünket és eljött, az értéktár bizottság nevében szeretném Önöket egy virtuális falubejárásra meghívni. A vetítést azzal a gondolattal kezdeném, amit egy reklámban hallottam, hogy a hagyomány nemcsak a múltról szól, hanem a jövőt is meghatározza! Azt szeretném, ha ezzel a gondolattal néznénk meg ezt a vetítést. Az első kocka egy 1950-es évekből származó kép a Községházáról, akkor még így nézett ki, amikor elkezdtem dolgozni, még ezt a képet láttam. A következő kép azt mutatja, hogy nézett ki a községházánk 1976-ig. 1976-ban az akkori vezetés úgy döntött, hogy a beázó tetőt, sokkal többbe kerülne megjavítani, ezért ezeket a gyönyörű zsolnai attika falakat minden egyes kontyolt tetővel együtt lebontották, és a következő képen látható épület kerekedett ki belőle. 1977-ben ez volt a tanácsháza. Van egy újabb képünk 2006-ból, amikor cserére szorultak az ablakok és akkor képviselőként sikerült elérni, hogy ne olyan ablakok kerüljenek vissza, amilyenek előtte voltak, hanem tegyünk már egy lépést annak érdekében, hogy valami visszaköszönjön a régi községháza épületéből. A Települési Értéktár Bizottság a múlt héten bejárta a falut és lefotózta azokat a régi épületeket, amik még valamit visszaadnak a múltból. Itt haladhatunk képről-képre. Az első képpel a Széchenyi utcában kezdtük, ez egy romos állapotban lévő ház, a tulajdonosa építtetni szeretne. Volt egy gyönyörű faragott kis kapuja, azt ellopták évekkal ezelőtt. A következő kép, még mindig erről a házról; itt jól látszik a kis épület, nagy épület, illetve a keresztfészer is. A következő kép már az úgy nevezett Gál-féle házat ábrázolja, amiről most majd tulajdonképpen szó lesz. Tudtommal kerámia stukkók vannak rajta, itt is hiányzik már a kereszt épület, de visszatükrözi azt, hogy itt egy jómódú család élt. A következő képeket – úgy gondolom – mindannyian ismerjük. Azt azért tudni kell, hogy az elmúlt év alatt itt vajmi kevés változás történt, leszámítva, hogy lebontották azokat a dolgokat, amik életveszélyesek voltak vagy más okból, a felhelyezett stukkók lepotyogtak. Hogy mennyi maradt meg belőle azt nem tudnám megmondani. Az angyalkák és a monogram viszont még jól látszik. A következő kép a mellette lévő házat ábrázolja, mely egy lényegesen nagyobb ház. Pedagógus házaspárok laktak itt. A következő a Baranyai-ház, ezt is ismerjük mindannyian. Az egyik fele - a kisebbik épület - a paraszt barokk stílust képviseli, a másik felén pedig, mint a pincéinknél is, a kiemelkedő tűzfal látható. Ez az épület is

lakatlan, évek óta romos állapotban van. A házról annyit kell tudni, hogy annak idején mikor a templomot Kuczka Mihály kifestette, akkor állítólag a nagypapa által az itteni egyik szobában a festő - hasonlóan a templomhoz - az egyik szobában Bibliai jelenetet festett a mennyezetre. A következő épület az utcában a Knáb panzió, ami egy szép példája annak, hogy meg lehet menteni a régi épületeket, és tudom, hogy sok pénzbe kerül, de ez az egyetlen panziónk itt a faluban. Számomra ez egy követendő példa, és mindig büszkén mutatom, mikor vendégek jönnek, hogy igen így is lehet. A következő ház már a Hunyadi utcában fekszik, és remekül kihasználja az utca kanyarulata adta lehetőséget, szerintem nagyon szép és figyelemreméltó ház. Az épület szintén stukkókkal díszített és a hagyományos nagykapu is megvan. Tovább megyünk a Petőfi utcára, ahol a Lakatos doktor úr háza az, amit kiemelnénk. Az épület régen a Richter György szülőháza volt, ez is szépen rendben van tartva. A következő a Harsányi-féle ház megint egy másfajta építészeti stílust képvisel, a homlokzatok már nem a régiek, és a '60-as évek stílusában épült ablakok vannak a házban. Itt az a tipikus kiskapus megoldás látható, melyet számtalan helyen megtalálunk a faluban; szinte minden házban volt ilyen színes üveges és betétekkel díszített ablak, ajtó, de kevés maradt meg már ezek közül. A következő képen Hollós Károly háza látható, itt a kapu maradt meg még az eredeti stílusban; ez egy 1941-ben épült ház. Itt látható egy felújított kereszt. Ezen is látszik, hogy az idő vasfoga azért otthagya a nyomát, de 1999-ben lett felújítva, tehát viszonylag jó állapotban van. A következő kép már a Damjanich utcában készült; itt is látszik, hogy kevés pénz jutott arra, hogy a ház külső arculatát felújítsák. Sajnos a ház előtt lévő Flórián szobornak már csak a talpzata van meg, valószínűleg egy mészköször lehetett és az idők folyamán ez szétporladt. A Német Önkormányzat nevében mondhatom, hogy ezt szeretnénk helyreállítani és szeretnénk, ha a szobor is visszakerülne. Még mindig a Damjanich utcában maradván a „Csekei Viola-féle” ház. Nagyon sajnálom, hogy itt eltűnt a régi nagykapu, és hiányzik a keresztfészer is. Ez egy szép példája a nádudvari építészetnek, a nagy épület és a kisépület is jól látható szerintem ezt is érdemes lenne megmenteni. Ezen a képen már Helyes Andrásék háza látható, előtte a Mária találkozása Erzsébettel, itt is fel kell újítani a szobrot. A háznál bekerültek a műanyag ablakok, ami nekem bántja a szememet, de az épület régi arculatát megőrizték. Még megvan a keresztfészer hátul, szépen látszik, hogy hogy nézett ki régen egy jómódú gazda udvara. A Damjanich utca túloldalán Földházi György háza a következő. Ez egy 1927-es vagy 1929-es épület, itt is látszik, hogy igyekeznek megtartani az épület régi képét. A következő képen Péter Antal háza látható a Mária szoborral, ami már színes, de a restaurálás során érdemes lenne megnézni, hogy eredetileg is ilyen volt-e. A fenti falu felé haladva ez a Nagy Andrásék háza és kiskapuja. Ez valamikor egy gyönyörű épület volt; sajnos az anyagiak hiánya látszik a házon. Itt fellelhetőek a régi típusú kis ablakok, melyeken az új műanyag ablakok teljesen ház-idegenek lennének. Ez már a Zsák utca, Grau József háza. A következő kép a Rémi utcában készült, itt még egy példa látható a régi cselédházakra, ami elég rossz állapotban van, de még visszatükrözi az egyszerűséget. A kontraszt mindenképpen látszik az itteni és a Széchenyi utcai házak között. A következő már a Wicker-ház, ahol szépen látszik a nagy és kis épület és szépen le van festve. A falu értékes épületeinek bemutatása után szeretnék áttérni arra a konkrét épületre, mely miatt tulajdonképpen ma itt vagyunk. A Széchenyi utca 17. házszám alatti épület az, amiről beszélünk, és amiről rengeteg külső és belső fotót hoztam. Ezúton is szeretném megköszönni igazgató asszonynak, hogy a rendelkezésemre bocsájtotta ezeket a képeket. Itt látható, hogy milyen állapotban van a ház. Az 1915-ben épült a házban pár belső meszelés történt a fedett kapubejárónál még a régi festés gyönyörűen látható. Itt a kis épület folyosója,

bejárat, illetve a másik oldal. Ez az ajtó 100 éve nem lett festve és gyönyörűen látszik a színezett üveg és jelentősen meg sincs rongálódva. Itt az előszobát láthatjuk, ahol beépített szekrények vannak, tulajdonképpen ez is csak egy kis karbantartást igényelne. Megtalálható még az úgynevezett faliszekrény is, mely nagyon ügyes megoldást mutat ebben az épületben. Több kép készült a szobákról, a pincéről és a padlásfeljáróról is. Az utolsó képeken mér az istálló, a melléképületek láthatók. Ez az a ház most gazdát cserélt és az új tulajdonos lakóházat szeretne építeni és jelenlegit elbontani. Én, vagy inkább mi, - mert itt közös érdekről, a Német Önkormányzat és az értéktár bizottság akaratáról van szó – meg szeretnénk menteni az épületet. Úgy gondolom, ha hagyjuk elveszni, akkor semmink nem marad. Igazából itt sok dolog megtalálható, amiből például egy iskolás feketén fehéren láthatja, tanulhatja a múltat. Természetesen csak abban az esetben, ha meg tudjuk menteni. Én ezzel kapcsolatban mást nem szeretnék mondani, úgy gondolom a képek önmagukért beszéltek. Én azt szeretném, ha lenne itt egy közös akarat.

Kucsoráné dr. Drégelyi Zita, jegyző: Én megoldási módról szeretnék valamit mondani, amivel kapcsolatban egy egész kis rövid előterjesztést küldtünk ki a hivatalból. Ezért is hívtuk meg a tervező asszonyt, hogyha kérdés van, akkor ő tud segíteni. Annyit szeretnék hozzátenni ehhez az egész dologhoz, hogy azon túl, hogy engem is elragadott a lelkesedés, mert ott voltam az értéktár bizottság ülésén és így én is elmondanám a véleményemet, ha lehet. Nyilván ez csak a véleményem, a testületek döntését nem befolyásolja, csak egy átvezetésként szolgál az elnök asszony által elmondottakhoz. A helyi építési szabályzatban ez az épület helyi védettséget élvez, ez a tulajdoni lapon is szerepel. Amikor a kormányhivataltól a képviselő testület megkapta a törvényességi felhívást a Helyi Építési Szabályzattal kapcsolatban, muszáj volt megtenni a szükséges lépéseket, és ki kellett venni a szabályozásból a helyi védettséggű épületeket. Ezt a felhívást amúgy minden település megkapta, mivel jön egy újabb szabályozás, de erről az építész asszony bővebben tudna beszélni. Tehát úgy alakult, hogy egy bizonyos rövid időszakban nem lesznek védettek az épületek, de megegyeztünk a képviselő testülettel, hogy ezt ne terjedjen el, mivel senkinek sem érdeke, hogy ezt kitudódjon, hiszen hátráltatná ezt a közös célt. Ez egy rövid időszak, és úgy gondolta a testület, hogy ezt vészjeljük úgy át, hogy ezek az épületeknek a valóságos védelme megmaradjon. Közben megtörtént egy tulajdonos csere és emiatt úgy éreztük, hogy veszélybe kerülhet az épület és az értéktár bizottság is veszélyben érezte ezt a helyi értéktárba felvett épületet, mely helyi értéket képvisel. Hiszen ezen épületek a pincesor mellett a település védjegyei közé tartoznak. Virágkorukat élik az értéktár bizottságok és a védeni kívánt értékeik, hiszen több településen működnek. Megkerestem Szilberhorn Erzsébet építész asszonyt, és tőle érdeklődtem, hogy hogyan tudnánk megvédeni az épületet. Így kaptam egy ötletet mely az építési törvényben szerepel, ami nagyon röviden a következő: Testületi határozattal építési tilalmat lehet elrendelni azokra az épületekre, melyeket valamilyen közcéllal meg szeretnénk menteni. Ezen a ponton a szakmám összefonódik az építész asszonyéval, hiszen innentől ezt már csak együtt lehet csinálni. Tehát van arra lehetőség most, hogy ez az épület megmaradjon és az már egy testületi döntés, hogy ki, mikor és mennyi pénzt szán rá, hogy az épületet megvásárolja és felújítsa. Ez egy összetett dolog, de van lehetőség az épület megmentésére. Azért lett ez az együttes ülés összehívva, hogy találjunk megoldást. Megkérném az építész asszonyt, hogy pár szóban mondja el a véleményét, hiszen ő kompetens szakmailag a kérdésben

Szilberhorn Erzsébet, építész-tervező: Köszönöm szépen a lehetőséget. A hatályos településrendezési terv itt van előttem, csak úgy, mint a Helyi Építési Szabályzat, melynek a melléklete tartalmazza azokat az épületeket, amiket elnök asszony itt most levetített. A korábbiakban is evidens volt, hogy a településnek fontosak ezek a házak, ezért is kerültek helyi védelem alá, és ezért kerültek bele a Helyi Építész Szabályzatba is. A nyáron hoztak egy új törvényt, így pillanatnyilag nem csak az építési törvény, az épített környezet védelméről szóló törvény, hanem a településkép védelmi törvény is meghatározza, hogy mi kerüljön helyileg szabályozásra. Amikor bejött ez a településkép védelmi törvény, akkor azt kimondta, hogy a Helyi Építési Szabályzathoz kerüljenek ki azok az elemek, melyek egyértelműen a települési védelemhez köthetők. Ezzel jogosítványt kap az önkormányzat, hogy erről helyi rendeletet alkosson. Sajnálatos módon ennek a törvénynek a végrehajtási rendelete még mindig nem jött ki, pedig még több olyan szakmai egyeztetésen is átment, és úgy hírlík, hogy legkésőbb december elején hatályba is lép. A végrehajtási rendelet fogja tulajdonképpen meghatározni, hogy miként kell a helyi rendeletet megalkotni, a védett épületeket hogyan kell dokumentálni, hogy miként kell helyi szabályzatot alkotni az önkormányzatnak. Sajnos azonban ez még nincs hatályban, azaz most a két szék között vagyunk. és ebből adódik a gond. Viszont, ha egy bizonyos épület megszerzése nagyon fontos lenne az önkormányzat számára településképileg, érték- és örökségvédelmi szempontból; akkor az önkormányzatnak a kényszerítő eszköze a kisajátítás lehet, viszont a kisajátítást, mint jogintézményt bele kell tenni a helyi szabályzatba. A kisajátítás csak közcélból történhet, de a közcélt a Helyi Építési Szabályzatban való rendelkezés legitimálja és így függ össze tulajdonképpen a két dolog. tehát, ha az önkormányzat mindenképpen meg szeretné szerezni a szóban forgó ingatlant, akkor meg kell módosítani a Helyi Építési Szabályzatot, abba bele kell venni a kisajátítást és akkor a kisajátítási eljárás szabályai szerint meg tudja szerezni az ingatlant. A kisajátítás Helyi Építési Szabályzatba való beépítése akkor történhet meg, ha már létező szerződése van az önkormányzatnak a HÉSZ módosítására. Hogy a köztes időszakban ne történhessen semmi visszafordíthatatlan az épülttel, még egy lehetősége van az önkormányzatnak, nevezetesen, hogy változtatási tilalmat rendel el az adott épültre. A változtatási tilalom azonnal hatályba lép, és akkor közben elkezdődhet a Helyi Építési Szabályzat módosítása, mivel annak – az egyeztetések miatt – minimum három hónapos átfutási ideje van. Remélem, hogy érthető volt, amit elmondtam, igyekeztem nem túl szakmai nyelven fogalmazni.

Kucsoráné dr. Drégelyi Zita, jegyző: Mind a változtatási tilalom elrendeléséről, mind pedig a Helyi Építési Szabályzat módosításáról a települési önkormányzat képviselő-testületének kell döntenie. Segítségképpen építész asszonnal készítettünk egy-egy előterjesztést, melyet mindenki kézhez is kapott.

Dr. Kovács István, polgármester: Köszönjük a tájékoztatást.

Heltainé Panyik Erzsébet, elnök: Engem a képviselő-társak véleménye érdekelne; szeretném, ha mindenki elmondaná a meglátását. Én annyit még hozzá szeretnék fűzni, hogy végtelenül sajnálom, hogy ez az egész így alakult. Bennem ez az egész ugyanazt az érzést keltette, mint, amikor munkában menet végignéztem, ahogy szétverik a Községháza épületét. És nem volt jó érzés. A mostani esetben a felelősség a miénk, hogy mit őrzünk meg az utókornak.

Krausz Éva, képviselő: Én úgy gondolom, hogy ez a ház és a Baranyai-féle ház az, ami még az eredeti építészeti jellegzetességeket hordozza; még az épületek romosság ellenére is; és úgy érzem, hogy kötelességünk ezeket megóvni az utókornak. És már évek óta beszélünk a falumúzeum kialakításáról, és arról, hogy milyen épület lenne a legmegfelelőbb neki, szerintem pont egy ilyen. Valahol csak el kellene kezdeni ezt az egészet. Ha kicsit is számít nekünk a hagyomány, vagy az, ahonnan jöttünk, akkor ebben az ügyben igenis lépünk kell. Persze ez költségekkel is jár, ezt nem vitatom, de az a szomorú, hogy ebben az ügyben eddig nem történt semmi.

Dr. Halmágyi Szilárd, képviselő: Én el szeretném mondani ezt az egész történetet az elejétől, kicsit az eladó, és a vevő szemszögéből is. Ez az egész nem két hónappal ezelőtt kezdődött, amikor ez az adásvétel megtörtént, hanem már jóval lőtte, amikor ez a képviselő-testület megválasztott és beiktatásra került. Az ingatlan tulajdonosa, képviselő-társunk felajánlotta az ingatlant az önkormányzat részére. A vételár összegéről lehet beszélni, de tény, hogy ez a felajánlás megtörtént és a képviselő-társakkal kint is voltunk megnézni ezt az ingatlant. Erre azért kerülhetett sor, mert a tulajdonos is úgy gondolta, hogy ezt a házat meg kell menteni. Hogy lett volna erre forrásunk, vagy nem, arról kár is beszélni. Itt volt Módosi Andrásné felajánlása, melyet sajnos nem tudtunk hasznosítani. Ezután jó ideig nem is volt téma a ház; és azért az úgy gondolom, nem róhatjuk fel a tulajdonosnak, hogy nem ajánlgatta rendszeresen megvételre az ingatlant, mert akkor óhatatlanul oda jutott volna, hogy azt mondják, az önkormányzat pénzén akar meggazdagodni, vagy nyereszkeskedni. Senki nem volt, aki azóta csak egyszer is odament volna, hogy azt mondja, hogy a ház kell. Én sem, de egyikünk sem. Most, hogy ez az adásvétel megtörtént, annak az oka az, hogy édesapám keresztfia Nemesnádudvaron szeretett volna letelepedni. Nem ez volt az első ház, amit megnézett, pár ingatlant már látott, mielőtt eljutott Tarnai képviselő úrig; akivel megegyeztek. Hogy miként, milyen feltételekkel, azt én sem tudom, de tény, hogy a földhivatalnál sem elővásárlási jog, sem semmi ilyesmi nem volt bejegyezve. Így létrejött az adásvétel két magánember között. Az, hogy most hirtelen előjött ez, hogy ennyire meg akarjuk menteni ezt az épületet, nem tudom, hogy másfél évvel ezelőtt miért nem látszódott? Úgy gondolom, hogy arról, hogy ez az akarat eddig nem volt ennyire erős, nem az a polgár tehet, aki most eladta az ingatlant, amit nem tud, vagy szeretne fenntartani. Az egész üzlet függetlenül volt a kialakult joghézagtól. Pont most jött egy ember, akinek pont ez az ingatlan tetszett meg. Úgy gondolom, hogy ha az lenne a célja, hogy lebontsa, akkor már régen elkezdhetette volna, de nem tette. Ő is statikust hívott ki, akinek a méréseit hozzánk is el szeretné juttatni. Tehát nem akart senkit megkerülni; ő itt szeretne letelepedni a faluban; orvos családról, fiatalokról van szó; úgy gondolom, hogy függetlenül mindentől, a település sem járna rosszul azzal, ha ők ide költöznének. Persze erőfitogtatással el is kergethetjük; de tény, hogy a mostani helyzet ez, meg kell vizsgálnunk, hogy esetleg milyen alternatívát tudunk neki felajánlani. Azt pedig még egyszer hangsúlyozom, hogy nem értem, ez az egész miért most vált ennyire fontossá. Véleményem szerint Tarnai úrral eddig is lehetett volna beszélni; akár a vételárról, akár a részletfizetésről. A mostani helyzet pedig az, hogy az ingatlan már más tulajdonában van, aki erről az egészről – úgy gondolom – nem tehet, csak belekerült ebbe az egész helyzetbe. Ez a történetnek a másik oldala. És valahol én is egyetértek azzal, hogy mentsük meg az épületet, de csak akkor, ha funkciót is tudunk neki adni. Nem volt véletlen, hogy annak idején a református egyháznál is érdeklődtem, hogy van-e módja a szociális otthon kialakításnak. Sajnos ez nem sikerült, mivel saját forrásunk nem lett volna rá, a református egyház pedig nem tudta

ezt felkarolni. Komoly háttérmunka folyt akkor azzal kapcsolatban, hogy mit lehetne tenni, de egyik sem bizonyult járható útnak. A mostani pedig már egy egészen más helyzet. Tarnai képviselő úr a két Széchenyi utcai házát a gyermekeinek szánta, de mostanra kiderül, hogy mindketten külföldön képzelik el a jövőt és nem fognak hazatelepülni. Így viszont már nem akarta fenntartani az összes ingatlant. Azt hiszem, így az ő része is érthető, és azért mondom ezt el, mert ő ma nem tud itt lenni; de fontosnak éreztem a másik szemszögből is ismertetni a dolgokat. A többi pedig már az önkormányzaton múlik.

Dr. Kovács István, polgármester: Köszönöm. Pár szóban én is hozzá szeretnék szólni a dologhoz. Tény, hogy annak idején alpolgármester úrral és Tarnai képviselő úrral együtt jártunk Módosai Andrásnénál, aki egy nagyobb összegű felajánlást tett, melyből ezt az ingatlant megvásároltuk volna, de ne felejtjük el, hogy a felajánló világosan mindenki tudomására hozta, hogy csak abban az esetben él a felajánlás, ha az épületben szociális intézményt alakítunk ki. Akkor – úgy gondolom – minden oldalról körbejártuk a témát, de nem találtunk olyan pályázatot, mely ezt támogatta volna. Azt pedig mindannyian tudjuk, hogy egy ilyen létesítmény kialakításához a felajánlott pénz édeskevés lett volna. Viszont azt hiszem, hogy ez nem az önkormányzat hibája volt, hanem sajnos a törvények nem engedték. Itt akkor megrekedt a tárgyalás, ugyanis én, mint polgármester úgy éreztem, hogy nem költhetem a település pénzét olyanra, aminek utána nem tudok funkciót adni. Tehát egy épületet csak azért megvásárolni, hogy utána ott álljon üresen, értelmetlen; és szerintem ezzel a testület is egyetért. Amíg nem látom a funkcióját, addig most sem fogom támogatni a megszerzését. És ne értsen senki félre, beszéltünk már többekkel, és vannak elképzelések az épület hasznosítására; csak előzetesen le szeretném szögezni, hogy felelőtlen döntést most sem akarunk hozni. Visszatérve Tarnai képviselő úrhoz – és ezt neki is elmondtam – a történethez az is hozzá tartozik, hogy amennyiért annak idején eladta volna az önkormányzatnak az ingatlant, annak az összegnek majdnem a feléért adott most túl rajta. És irányunkban, vagy esetleg a Német Önkormányzat irányába egyszer sem szólt arról, hogy esetleg ennyiért is eladó lenne, nem-e érdeklí esetleg az önkormányzatot. Vagy, ha azt mondja, hogy nem tudja fenntartani, sok neki, de ennyiért eladná. Úgy gondolom, csak egy szó kellett volna, és akkor, ha látjuk, hogy mennyibe kerül, lehet, hogy komolyan elkezdünk gondolkodni rajta. Én Tarnai képviselő úr felelősségét ebben látom – és emellett ki is tartok -, hogy egy mondatot megért volna a dolog. Ettől függetlenül, és attól, hogy én sem vagyok tősgyökeres nemesnádudvari, a szép épületeket én is értékelem, és ha a Települési értéktár bizottság meg van róla győződve, hogy ez az épület a falu egyik legszebb épülete és meg kell őrizni; akkor én teljes mértékben mellettük vagyok; de funkciót, tartalmat mindenképpen találunk kell neki, ha sikerül megvásárolnunk. Úgy gondolom, ezzel zárjuk is le a múltat; én is csak azért mondtam el, mert számomra így kerek a történet. Ezzel a múltat zárjuk is le. A mostani helyzet az, hogy kész tények elé vagyunk állítva; az ingatlannak új tulajdonosa van, így most a megoldáson kell gondolkodnunk. Én se hiszem azt, hogy erőből kellene a dolgot elintézni, de ettől függetlenül az a véleményem, hogy az építési törvény adta lehetőségeket ki kellene használnunk; nemcsak ennek az épületnek a tekintetében. Természetesen gondosan át kell beszélni, hogy mely épületekre és milyen tilalmat terjesztünk ki. Elnök asszonyával már egyszer felkerestük a tulajdonost, és úgy tűnt, hogy őt egy csereingatlan érdekelné, viszont egy dolgot kikötött; mégpedig azt, hogy területben ekkorát szeretne, és azt is, hogy a telek a kanális partra nézzen. Meg kell vizsgálnunk, hogy van-e ingatlan, ami ezeknek a feltételeknek megfelel.

Heltainé Panyik Erzsébet, elnök: Bennem még felvetődött néhány gondolat. Alpolgármester úrnak tulajdonképpen sok dologban igaza van, csak egy dolog elfelejtődött; hogy annak idején a Német Önkormányzat hívta oda a képviselőket, hogy nézzük meg együtt ezt a házat, mert bennünk az akarat mér akkor megvolt, hogy ezt a házat meg szeretnénk menteni. Akkor a tulajdonos ugye 6 millió forintot kért érte, és én akkor azt elmondtam neki, hogy a Német Önkormányzat, még ha nagyon akarna, akkor sem tudna ennyi pénzt egybe kifizetni; sőt, még pár év alatt sem. Tehát nem tudtam kötelezettséget vállalni. Azért kértem segítséget a települési önkormányzattól. Azt tudtuk, hogy Módosi Andrásé felajánlása egy nagyon kedves gesztus, de sajnos nem tudjuk megvalósítani. Az pedig – úgy gondolom - elég szomorú lenne, ha erre az épületre nem találnánk funkciót, feladatot. Már amikor kiderült, hogy a Német önkormányzat lesz az oktatási-nevelési intézmények fenntartója, elkezdünk játszani a gondolattal, hogy itt akár falumúzeum kialakítható lenne, ahol népismereti órákat tarthatnának a tanárok, de akár az óvodások is. Nincs a településnek egy olyan múzeuma, ahol a fal története, múltja megismerhető lenne. Idegenforgalmat szeretnénk, de a pincéken kívül mit tudunk felmutatni? Én egyszerűen azt érzem, hogy itt van a Német Önkormányzat, itt van a települési Értéktár Bizottság; akarnak valamit, de forrás hiányában nem tud. Ha nincs mg a közös akarat, akkor mi kevesek vagyunk, akkor nincs értelme a bizottság munkájának, mert önmagában tehetetlen. A Német Önkormányzat a maga kis költségvetésével pedig kevés ehhez. Azt meg tudtuk tenni, hogy a régi épületek fotóit kihelyezzük a településen, de azt, hogy megmentünk egy épületet, ahhoz kevesek vagyunk magunkba. És most, mikor az önkormányzat épületének tetőszerkezete helyreállításra kerül, mindenki látja, hogy milyen sokmillió forintba kerül annak a visszaállítása, amit annak idején leromboltak. Ugyanez vár ránk is, ha most hagyjuk a maradék épületeket elbontani, és egyszer csak rádöbbenünk, hogy már nincs mit mutatni az unokáinknak. Én nagyon szomorú vagyok emiatt, és elnézést kérek polgármester úr, de én most azt szeretném érezni, hogy ez közös akarat, hiszen erről az ülés előtt már beszéltünk. Ha ez nincs meg, akkor megint nem fog működni semmi, és el lehet ezt felejteni ezt az egészet. Más településen annyi szép példát láthatunk arra, hogy közös erővel és akarattal megmentettek és felújítottak egy-egy épületet, falumúzeumot csináltak. Nem értem, hogy nálunk miért nincs meg ez a közös akarat, mert most úgy érzem, hogy csak ez hiányzik.

Dr. Kovács István, polgármester: Sajnálom, ha a szavaim mást sugalltak, de sok mindenben egyetértek elnök asszonnyal. Tény, hogy ha vendéget hívunk a faluba, akkor a pincesoron kívül semmit nem tudunk mutatni neki. Ha elmegyünk más településre, akkor szinte mindenhol tudnak egy olyan épületet, múzeumot mutatni, ami a település múltját mutatja be, és erre büszkék az emberek. És én emiatt maximálisan mellette állok, bár lehet, hogy akkor nem fogalmaztam világosan; mert ez nekem is mindig hiány itt a faluban. Ezért is vagyok annyira a babamúzeum kialakítása mellett is. Ha van rá mód és lehetőség, hogy ezt az épületet is megmentjük, akkor teljes mértékben támogatom, csak azt akartam kihangsúlyozni, hogy ne tegyük ezt anélkül, hogy megvalósítandó célt látunk benne.

Szilberhorn Erzsébet, építész-tervező: Ez azért is fontos, mert a Helyi Építési Szabályzat módosítása esetén is meg kell nevezni a közcélt, ami miatt egy kisajátítás megtörténhet. Tehát a jogi szempont is az, hogy célt kell adni az épületnek.

Vígné Fogl Mária, Értéktár Bizottsági tag: A funkcióval kapcsolatban én két szót írtam fel magamnak tájház, vagy falumúzeum. Minden népismereti tankönyv, melyből az iskolában oktatunk, úgy kezdődik, hogy „látogassatok el a falumúzeumba”, vagy „menjete el a tájházba”. És, mivel nemzetiségi iskola vagyunk, nálunk a népismeret kötelező tantárgy minden évfolyamon. És, mivel nincs tájházunk, vagy falumúzeumunk, mi annyit tudunk tenni, hogy körbejárjuk a falut és megnézzük a kitett képeket. Azért is készítettem ennyi fotót a Széchenyi utcai házról, mert tényleg ez az egyik utolsó olyan épület, ahol ennyire szépen megmaradt minden a régi időkből, és, ahol még a gyerekeknek is megmutathatók a korabeli szobák, használati tárgyak. És a kérdésre, hogy miért pont most vált ennyire fontossá az épület, a válasz az, hogy most lett tele a pohár véleményem szerint. Én is azt érzem, hogy ha ezt a házat nem mentjük meg, akkor végleg elveszítünk valamit a múltból. Az össze többi ház mér olyan, amiben sok mindent átalakítottak, vagy magántulajdonban van, és nem kerül eladásra. Én ezt a házat tudnám még elképzelni arra, hogy itt népismereti órákat tartsunk, az udvaron közösségi teret alakítsunk ki, a kertbe esetleg iskolakertet alakítsunk ki. Nekem, mint intézményvezetőnek és népismeretet is tanító pedagógusnak nagyon fontos lenne, hogy legyen egy ilyen épületünk.

Délity József Ádámné, képviselő: Azt hiszem, van igazság abban is, amit alpolgármester úr elmondott, és abban is, amit Heltainé elnök asszony. Igazságot tenni most már nem nagyon lehet, viszont én azt az egyet sajnálom, hogy Tarnai képviselő úr nem jött ma el, mert nagyon szerettem volna neki is elmondani, hogy ő annak idején arra esküdött fel, hogy a falu érdekeit szolgálja. És való igaz, hogy felajánlotta akkor az épületet megvételre 6 millió forintért, majd 5 millióért; aztán végül eladta 3,5 millióért. Természetesen semmi törvénytelen dolgot nem követett el, de a tisztesség úgy vélem, azt diktálta volna, hogy előtte szóljon akár polgármester úrnak, akár elnök asszonynak. A másik dolog az, hogy én is úgy gondolom, hogy az épületet meg kellene menteni, de arra fel kell készülni, hogy ez nem lesz olcsó mulatság. És azzal, hogy ezt a tilalmat most nem tudom hány házra kiterjesszük, lehet, hogy átesünk a ló túloldalára. Nehogy az legyen a végén, hogy az összes ilyen épület ott marad üresen, mert nem lehet majd eladni és az összes az enyészeté lesz.

Szilberhorn Erzsébet, építész-tervező: Nem csak a kisajátítás intézménye létezik, hanem az elővásárlási jog intézménye is, mely belefoglalható a Helyi Építési Szabályzatba. Erre is meg kell határozni bizonyos célt, de az lehet például az örökségvédelem is. És ez nem olyan kényszerítő erejű, mint a kisajátítás.

Endler Lőrinc, képviselő: Ilyen esetben, mint ez a mostani; hogy fennáll a bontás veszély, nem lehet valami módon kötelezni a tulajdonost, hogy az épület eredeti arculatát állítsa vissza?

Dr. Kovács István, polgármester: A személyes találkozás alkalmával a mostani tulajdonos azt mondta – legalábbis én úgy értelmeztem – hogy az eredeti arculatot vissza szeretné állítani. Csak ebben az esetben az nem valósulhat meg, amit itt többen szeretnének, hogy az épületben valami közösségi tér kerüljön kialakításra. Tehát nem csak azt szeretnénk elérni, hogy az épület változatlan kinézettel kerüljön helyreállításra, hanem azt is, hogy látogatható legyen.

Délity József Ádámné, képviselő: Én úgy gondolom, hogy gondolkodjunk békés megoldásban; nézzük meg, hogy milyen cserét tudunk felajánlani a tulajdonosnak.

Jánosi István, képviselő: Én azt is hiányosságnak érzem, hogy nincs ma itt a vevő. Beszélünk egy olyan ingatlanról, aminek ő a tulajdonosa, de nem tud felszólalni olyan kérdésben például, hogy mi a terve az ingatlannal. És – félreértés ne essék – én nagyon hasznosnak tartom az Értéktér Bizottság munkáját, de úgy gondolom, hogy inkább azokkal az ingatlanokkal kellene foglalkoznunk, amit még lehetőségünk van megmenteni anélkül, hogy az esetleg jogi tortúrával járna. Gondoljunk például arra, hogy a tulajdonos ezek után milyen szájjal fog ide költözni. Én sem szeretném, ha erőből politizálnánk, inkább gondoljuk át, hogy mit - és milyen áron - tudunk tenni, utána pedig azt, hogy mennyiért.

Heltainé Panyik Erzsébet, elnök: Amikor én megkerestem a testületet azzal, hogy ezt a házat meg kellene venni, akkor még Tarnai úr tulajdonában volt, és akkor sem állt senki mellém. Én jeleztem, hogy a Német Önkormányzat valamennyi pénzzel hozzá tud járulni, de arra nincs lehetőségünk, hogy ennyi pénzt egyben előteremtsünk. És azt is jeleztem, hogy mi hajlandók vagyunk minden évben valamennyi pénzt az ingatlanra fordítani. Most persze megközelíthetjük sokféleképpen a dolgot, de először azt kell eldöntenünk, hogy meg akarjuk-e menteni a falunak ezt az épületet. Mert a tulajdonos igenis kinyilvánította azt a szándékát, hogy le szeretné bontani a házat, le szeretné szedni a kerámia stukkókat, melyeket az újonnan felépített házra visszatenne. Én akkor azt mondtam, hogy abban azért megegyezhetünk, hogy az a ház már nem lesz ugyanaz. És persze, idehívhattuk volna most is, de most ennek a vitának fültanúja kellett volna, legyen?

Jánosi István, képviselő: Én azzal nem tudok egyetérteni, hogy most úgy tűnik, a képviselő-testület hibája ez az egész. Az előző testület miért nem tett lépéseket ebben az ügyben?

Heltainé Panyik Erzsébet, elnök: Akkor nem volt eladó az ingatlan. Én már akkor is érdeklődtem Tarnai úrnál, de nem szándékozta eladni, és én akkor kértem, hogy ha eladóvá válik, akkor jelezze, mert nagyon szeretnénk megmenteni a falunak.

Jánosi István, képviselő: De még mindig egy olyan ingatlanról beszélünk, ami már magántulajdonban van.

Délity József Ádámné, képviselő: Azért is vagyunk ma itt, hogy békés megoldást találjunk erre a kialakult helyzetre.

Dr. Kovács István, polgármester: Az eladót azért nem hívtuk meg ma ide, mert úgy gondolom, itt most még nem az a fő kérdés, hogy eladó-e az ingatlan, vagy nem. Mi meghallgattuk az ő véleményét, feltételeit; most azt kell megnéznünk, hogy mi mit tudunk tenni. Azt kell elsősorban eldönteni, hogy akarjuk-e ezt a házat. Utána lehet arról beszélni, hogy milyen megoldást tudunk kínálni. A szándékról kell döntenünk, ezt hangsúlyozom.

Endler Lőrinc, képviselő: Úgy gondolom, akkor az a legegyszerűbb megoldás, ha mindenki konkrétan állást foglal ezzel kapcsolatban.

Dr. Halmágyi Szilárd, képviselő: Úgy gondolom, hogy amikor képviselők lettünk – és nem csak mi, hanem a Német Önkormányzat tagjai ugyanúgy – mindenkinek voltak gondolatai, ötletei, melyeket meg szeretett volna valósítani. Ezek közül persze sok dolog van, mely meg is maradt a gondolat szintjén. Azt gondolom, hogy elnök

asszonynak sem lehet felróni azt, hogy ő ragaszkodik ehhez az elképzeléséhez. Viszont, ha úgy döntünk, hogy ezt most meglépjük, akkor azt kérem, hogy együtt haladjunk is ezen az úton a cél felé. Ne azért vegyünk meg valamit, hogy utána a mi kezünk alatt menjen tönkre, hanem akkor tényleg tegyünk is érte; és akkor én hajlandó vagyok ezt megszavazni. Azt viszont nagyon kérem, hogy a döntéstől függetlenül korrekt módon vezényeljük le ezt az egészet.

Dr. Kovács István, polgármester: Úgy gondolom, hogy ha pályázat nélkül, pusztán a saját erőnkől kell is felújítani esetleg az épületet, akkor is lehet a fokozatosság elvét követni, és nem egyszerre belekezdeni az egészbe, hanem esetleg szobáról szobára haladva. A lényeg az, hogy olyan felelősséggel hozzunk döntést, amit később is tudunk vállalni. És ez vonatkozik nem csak ránk, hanem a Német Önkormányzatra is. És akkor innentől figyeljük a pályázati lehetőségeket mi is, és a Német Önkormányzat is, hátha adódik valami.

Krausz Éva, képviselő: A Német Önkormányzat tudott volna idén ilyen jelleggel pályázni, ha lett volna a tulajdonában ingatlan, de mivel sajnos nem volt, így nem tudtunk. És ez minden pályázatnál feltétel lesz, hogy tulajdonban legyen az ingatlan, amire pályázni akar az ember. És az a bosszantó az egészben, hogy ezért az összegért még akár a Német Önkormányzat is megpróbálta volna megvenni. Ez az egész mostani helyzet egy szerencsétlen egybeesés, és én a tulajdonost is sajnálom, hogy ebbe így keveredett bele, és én nagyon szeretném, ha nem azt éreznem, hogy ez az egész a személye elleni támadás, mert ez nem igaz. És nagyon remélem, hogy tudunk olyan megoldást találni, ami neki is megfelel.

Dr. Kovács István, polgármester: Természetesen ezt mi is elmondtuk a tulajdonosnak, sőt, azt is, hogy örömmel vennénk, ha itt telepednének le Nemesnádudvaron.

Kucsoráné dr. Drégelyi Zita, jegyző: Úgy gondolom, hogy itt két dolognak kellene eldőlnie a mai ülésen. Az egyik az, hogy a közös szándék megvan-e; és ebben mindkét testületnek döntést kellene hoznia; a másik pedig a változtatási tilalom elrendelése és a HÉSZ módosítás megkezdése, melyről a települési önkormányzat dönthet. Én azt gondolom, hogy ha az lesz a döntés, hogy szeretnék a testületek az épületet megmenteni, akkor is kell valamilyen gyakorlati megoldás, amivel a tulajdonos egyetért. Nem hiszem, hogy itt a kisajátításig el kellene menni, de meg lehetne ennek a lehetőségét megteremteni, most ettől az ingatlantól függetlenül is.

Dr. Kovács István, polgármester: A kisajátításig én sem hiszem, hogy el kellene menni; én inkább az örökségvédelemre apellálnék; viszont a változtatási tilalmat mindettől függetlenül ki lehetne terjeszteni a másik két Széchenyi utcai házra is. Én kérném akkor, hogy mindenki alkosson véleményt, egyrészt arról, hogy szeretné-e, ha megmentenénk az épületet; másrészt pedig arról, hogy egyetért-e az előterjesztésben foglaltakkal.

Heltainé Panyik Erzsébet, elnök: Úgy gondolom, én már egyértelműen kifejeztem a véleményemet. Azért vagyok itt, mert azt szeretném, ha megmentenénk ezt az épületet.

Vígné Fogl Mária, Értéktár Bizottsági tag: Én is csatlakozom elnök asszonyhoz.

Schauer József, Értéktár Bizottsági tag: Én is az épület megmentése mellett vagyok.

Endler Lőrinc, képviselő: Csatlakozom az előttem szólókhoz.

Krausz Éva, képviselő: Én is.

Melcher Józsefné, képviselő: Szintén azon a véleményen vagyok, hogy meg kell mentenünk a házat.

Délity József Ádámné, képviselő: Én is ugyanígy gondolom.

Jánosi István, képviselő: Én is igent mondok, abban az esetben, ha ezt az egészet békés úton tudjuk lebonyolítani, és megfelelő alternatívát tudunk ajánlani, mait a tulajdonos is elfogad.

Dr. Kovács István, polgármester: Úgy gondolom, ez egyértelmű. A tulajdonos is azt fejezte ki, hogy hajlandó a kompromisszumra.

Knollné Bakonyi Andrea, képviselő: Bennem most nagyon sok gondolat kavarg. Úgy tűnik, hogy tudnánk funkciót találni az épületnek, de az is tény, hogy a költségvetésünket sok évre meghatározná, ha úgy döntenénk, hogy ebbe belevágunk. És most nem csak a felújítás költségeire gondolok, hanem a fenntartásra is. De összességében úgy gondolom, hogy bele kellene vágnunk.

Dr. Halmágyi Szilárd, képviselő: Szerintem én is elmondtam a véleményemet, én is úgy látom, hogy érdemes lenne megmenteni a házat a falu képének megmentése érdekében. Viszont azt sem szabad szem elől tévesztenünk, hogy ott van a mostani tulajdonos is, így én is abban az esetben tudok igent mondani, ha a békés, mindenki által elfogadható megoldásra törekszünk.

Hermanutz Tamásné, Értéktár Bizottsági tag: Én azzal kezdeném, hogy elmesélem; néhány nappal ezelőtt megkerestek telefonon, hogy szeretné egy 50 fő csoport megtekinteni a babamúzeumot. Tájékoztattam az érdeklődőt, hogy a babák jelenleg magántulajdonban vannak, és nincsenek kiállítva. Ezek után a telefonáló megkérdezte, hogy akkor mit lehetne itt a településen még megnézni a templomon kívül. és én nem tudtam mást ajánlani, csak a pincésort. És ettől kicsit rosszul is éreztem magam; mert más településeken biztos, hogy kapásból tudták volna mondani, hogy jöjjenek el a falumúzeumba, vagy a közösségi házba. Én magam is egy régi házban lakom és így tudom, hogy nem egyszerű rendben tartani; így azt is megértem, ha valaki küszködik a fenntartással; de összességében úgy gondolom, hogy a múltunk megóvása a jövőre nézve elengedhetetlen.

Dr. Kovács István, elnök: Tehát akkor, ahogy elhangzott az épület megmentésével mindenki egyetért, és azt szorgalmazzuk, hogy mindenki számára megfelelő, békés megoldást találjunk. Szeretném, ha ezt határozattal is megerősítenénk – a Német Önkormányzat ugyanúgy, mint a mi testületünk.

Heltainé Panyik Erzsébet elnök: Aki tehát egyetért azzal, hogy a Széchenyi utca 17. szám alatti házat a jelenlegi állapotában meg kívánjuk őrizni, kérem, jelezze kézfeltartással.

A Képviselő-testület egyhangúlag (4 szavazatból 4 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül) meghozta az alábbi határozatot:

118/2016. (XI. 24.) NÖ. határozat

Szándéknyilatkozat a Széchenyi utca 17. szám alatti ház megőrzéséről

H A T Á R O Z A T

Nemesnádudvar Község Önkormányzat Képviselő-testülete kifejezi szándékát, hogy a Széchenyi utca 17. szám alatti házat a jelenlegi állapotában meg kívánja őrizni.

Felelős: elnök

Határidő: azonnal

Heltainé Panyik Erzsébet, elnök: Én köszönöm mindenkinek a megerősítést. Tudom, hogy van, aki szerint megszállott vagyok, ha erről a házról van szó, de úgy gondolom, hogy ezt bizonyos fokú megszállottság nélkül nem lehet csinálni. És azt is tudom, hogy nem szabadna érzelmi alapon gondolkodni, de én nem tudok másként, így születtem. És engem ehhez a házhoz emlékek kötnek, amiktől nem tudok elvonatkoztatni.

Dr. Kovács István, polgármester: Természetesen megértem ezt az álláspontot is. Annyi dolgunk maradt még, hogy mivel a képviselő-testület kinyilvánította azon szándékát is, hogy a Széchenyi utcai három házra elrendeli a változtatási tilalmat, így kérem, hogy amennyiben nincs egyéb kérdés, vagy hozzászólás, szavazzunk erről is.

Ezután Nemesnádudvar Község Önkormányzat Képviselő-testülete határozatot hoz a változtatási tilalom elrendeléséről

KucSORáné dr. Drégelyi Zita, jegyző: Ez természetesen még nem azt jelenti, hogy a kisajátításig el fog menni a dolog akármelyik ingatlan tekintetében is, viszont lehetőségként célszerű lenne belevenni a Helyi Építési Szabályzatba a jövőre nézve.

Szilberhorn Erzsébet, építész-tervező: Amennyiben a testület úgy dönt, hogy a Helyi Építési Szabályzatot kiegészíti a kisajátítás jogintézményével, akkor azt tudni kell, hogy a szabályzat, egyeztetés nélkül nem módosítható. A településfejlesztési koncepcióról, az integrált településfejlesztési stratégiáról és a településrendezési eszközökről, valamint egyes településrendezési sajátos jogintézményekről szóló 314/2012. (XI.8.) Kormányrendelet 32.§(4) bekezdés feltételeinek megfelelő módosítás egyeztetése egyszerűsített eljárásban megtörténhet meg, mely hónapokat vesz majd igénybe.

Dr. Kovács István, polgármester: Ezzel – úgy gondolom – tisztában vagyunk.

Ezután Nemesnádudvar Község Önkormányzat Képviselő testülete határozatot hoz a Helyi Építési Szabályzat módosításának kezdeményezéséről.

2.) Napirendi pont

Egyebek

Miután több kérdés, hozzászólás a rendkívüli, együttes Képviselő-testületi ülésen nem hangzott el Heltainé Panyik Erzsébet elnök asszony megköszönte mindenki számára a megjelenést, az ülést 18.00 órakor bezárta.

Heltainé Panyik Erzsébet
elnök

Krausz Éva
jkv.hitelesítő